

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Hitta en förfader

Äldste Joaquim J. Moreira, Portugal
Områdessjuttio

Äldste
Joaquim J. Moreira

”Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud, och var och en som älskar Gud som har fött, älskar också den som är född av honom.”¹

Att vara född av Gud är en unik, personlig och oförglömlig upplevelse, som gör det möjligt för oss att övervinna vårt livs utmaningar.

Upplevelsen av vårt första möte med missionärerna är ett ögonblick vi aldrig glömmar, då när vi hade vår

första andliga upplevelse av att erhålla ett vittnesbörd.

I dessa upphöjda ögonblick är det som om vårt ”slumrande stoft”² får nytt liv och vi känner ”livsanden i vår näsa”³ och föds på nytt.

Det var det som hände femtonåriga Telma Silva från Seixals församling i Setúbals stav i Portugal. Fastän hon inte var medlem av kyrkan deltog hon i morgonseminariet och utvecklade en önskan att bli döpt, tack

vare den kärlek hon kände bland medlemmarna.

Vid ett tillfälle uppmanade Setúbals stav ungdomarna att delta i en tempelresa till templet i Madrid i april 2016.

Telma var ledsen över att hon inte kunde följa med på resan med sin seminarieklasse eftersom hon inte var medlem i kyrkan. Så hon beslöt att sätta sin tro på Jesus Kristus på prov och bestämde sig för att bli döpt. Men det stannade inte där: Eftersom hon

skulle till templet blev hon också engagerad i att lära känna sina förfäder för att kunna utföra förrättningar för dem i dopets vatten.

Telma blev inte bara född på nytt. Hon hade också genom sina seminariestudier lärt sig om det hon kunde göra för sin släkt genom att ta med sina förfäders namn till templet så att de kunde få upplevelsen av pånyttfödelse, en härlig andlig upplevelse.

”När vi älskar Gud och håller hans bud, då vet vi att vi älskar Guds barn.”⁴ Vår kärlek till Gud visas också när vi älskar alla hans barn, de som är

”När kyrkans medlemmar hittar namn på förfäder och tar dessa namn till templet för förrättningsarbete kan tempelupplevelsen berikas avsevärt.”

– Första presidentskapet

ibland oss, de som ska komma och de som redan lämnat oss.

En av de största kärlekshandlingarna är när vi gör något för någon som personen inte kan göra själv.

Den största kärlekshandlingen som utförts på denna jord var vår Frälsares Jesu Kristi försoningsoffer. Hans försoning lät oss få del av syndernas förlåtelse, något vi inte kunde åstadkomma själva.

På liknande sätt kan våra förfäder inte vistas i Guds närhet utan att först ha fått del av frälsningens förrättningar.

Våra förfäder lever under mycket speciella omständigheter: "Vid döden går vår ande till andevärlden. Döden förändrar inte vår personlighet eller våra önskningar att göra gott eller ont. ... I andevärlden predikas evangeliet för dem som inte hörsammade evangeliet eller inte hade möjlighet att höra det på jorden."⁵

Profeten Jesaja profeterade att det skulle finnas "frälsare ... på Sions berg"⁶. Vi kan sätta oss själva in i detta sammanhang, att föra frälsning till dem som önskar det, men inte kan komma dit av egen kraft.

En av egenskaperna vi kan uppnå genom att utföra arbete för våra förfäder är kärlek, för detta är en handling av upphöjd kärlek, och om "en människa inte har denna kärlek kan hon inte ärva den plats som du har berett i din Faders boningar".⁷

"Framför allt skall ni älska varandra innerligt, ty kärleken överskyler många synder."⁸

Vilken välsignelse det är att vi kan utveckla sådan kärlek till dem vi inte känner personligen men som är närvarande i oss när vi behöver hjälp, för de är som skyddsänglar som ber för oss, oroar sig för oss och vill att vi ska göra vårt bästa.

Må vi älska för att bli älskade, tjäna för att bli betjänade och välsigna för att bli välsignade.

I Jesu Kristi namn. Amen. ■

FOTNOTER

- 1 Joh. 5:1
- L&F 138:17
- Se 1 Mos. 2:7
- 1 Joh. 5:2
- Predika mitt evangelium*, s. 52.
- Ob. 1:21.
- Eth. 12:34
- 1 Petr. 4:8

LOKALA NYHETER

Nytt biskopsråd inröstat under Malmö församlingskonferens

Elisabet Aase, Malmö stav

Denna vårlika februaridag, den 21 februari 2016, samlades Malmö församlings medlemmar till församlingskonferens. Det var en speciell konferens eftersom församlingen fick ett nytt biskopsråd.

Stavspresident Tony Clark avlöste avgående biskop Donald Eldenberg jämte förste rådgivare Christoffer Grant och andre rådgivare Magnus Molbaek, med stort tack, från deras tjänande i biskopsrådet.

Därefter inröstades *Christopher Grant* som biskop för Malmö församling tillsammans med förste rådgivare *Magnus Molbaek* och andre rådgivare *Klas Söderbom*.

Under resterande delen av mötet fick vi ta del av tal och vittnesbörd av dessa bröder och lyssna till Malmö församlingskör som sjöng "Ljuvligt det är, min Herre Gud".

Biskop Donald Eldenberg höll det inledande talet. Biskop Eldenberg, som avlösts efter dryga fem år, sa att han såg framför sig bilden på Jesus Kristus med ett svart får i famnen och tänkte på sin egen ungdomstid, då han hade planer för sin framtid som kanske inte var helt i överensstämmelse med vår himmelske Faders planer för honom. "Även svarta får kan bli mäktiga ledare", sa biskop Eldenberg. "Ett exempel är Paulus.

Nytt biskopsråd i Malmö församling, i mitten biskop Christopher Grant, omgiven av sina rådgivare. Till vänster förste rådgivare Magnus Molbaek, till höger andre rådgivare Klas Söderbom.

Herren visste att det fanns ett gott hjärta i honom. Ett annat exempel är Alma den yngre. Det är lätt att döma andra och kräva att de ska vara fullkomliga medan vi ofta glömmar vår egen otillräcklighet. Dagens världsliga ledare verkar ställa sig frågan 'Vem har rätt?' i stället för 'Vad är rätt?'

När president Russell M. Nelson kallades som apostel frågade han president Kimball: "Vad ska jag tala om under generalkonferensen?" President Spencer W. Kimball svarade honom: "Ingen kommer någonsin mer att berätta för dig vad du ska tala om, mer än den Helige Anden." "Detsamma gäller biskop Grant. Nu

är det den Helige Anden som ska inspirera dig!" sa biskop Eldenberg. Avslutningsvis bar biskop Eldenberg sitt vittnesbörd och sa att han är villig att tjäna, vad än Herren har i beredskap för honom, och tillade att den viktigaste kallelsen kanske är att tjäna i Primär.

Klas Söderbom, andre rådgivare, som nyss blivit intervjuad till sin kallelse, sa att tankarna fortfarande tumlade omkring. Broder Söderbom bar sitt vittnesbörd och fastslog att vår himmelske Fader bekymrar sig om oss, gläder sig när det går bra för oss, är ledsen när vi misslyckas. Vi har Jesus Kristus och vi har den Helige Anden.

Alla döpta, trofasta medlemmar har rätt till den Helige Andens hjälp.

Biskop Christopher Grant uttryckte sin tacksamhet till biskop Donald Eldenberg för att han fått lov att tjäna med honom i det tidigare biskopsrådet. "Biskop Eldenberg är en inspiratör", sa biskop Grant och berättade att han för en del år sedan gick en tuff utbildning på Lunds tekniska högskola. Många hoppade av utbildningen på grund av svårighetsgraden och biskop Grant var orolig för att han inte skulle klara den svåra matematiken. Han pratade med biskop Eldenberg, som själv gått utbildningen, och fick all den hjälp han behövde av honom. "Hade det inte varit för biskop Eldenberg hade jag inte klarat det", sa biskop Grant.

Biskop Grant sa att vi inte väljer våra ämbeten, vi blir kallade. Han berättade att han har haft några svåra månader bakom sig på arbetet och på grund av den tuffa och pressade situationen varit orolig för att bli kallad som biskop. Han berättade att han dock fått förningar om vad som väntade. Han hade en dröm där han fick frågan om att bli biskop och ombads motivera varför han eventuellt inte kunde tacka ja till kallelsen.

Familjen Grant har en liten kortlåda med olika skriftställen. Den brukar de ta fram på hemaftnarna och barnen får dra ett kort, och så läser de skriftstället tillsammans. Under hemaftonslektioner med familjen på senare

tid tyckte biskop Grant att de skriftställen de läste alla var svar på hans undringar och pekade i en viss riktning. De läste till exempel Johannes 13:7: "Jesus svarade: "Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det." Biskop Grant bestämde sig för att om han blev kallad som biskop skulle han tacka ja. Så när han fick frågan av stavs-president Tony Clark och tackade ja, kände han att alla bekymmer och prövningar han haft mirakulöst lyftes bort. "Jag har fått ny energi av kallet, det är Guds kraft. Jag känner glädje över att tjäna som biskop, en bubblande glädje. Herren vill att vi ska visa tro först. Gud har all kunskap. Han vet hur vi känner det. Han känner till vår situation", sa biskop Grant och bar avslutningsvis sitt vittnesbörd om evangeliets sannhet.

Syster Annette Grant, hustru till biskop Christopher Grant, bar sitt vittnesbörd om Jesu Kristi sanna kyrka och sa att hon är nervös men samtidigt tacksam över utmaningen att kunna stödja sin man i detta nya, stora kall.

Avslutande talare, *stavs-president Tony Clark*, började med att tacka för den tid han fått tjäna tillsammans med biskop Eldenberg och mindes när de redan som unga varit vänner och bland annat uppträtt på Bolliader. Han tackade även av hela sitt hjärta biskop Eldenbergs familj, som stöttat sin make och far. På tal om att verka i Primär, se biskop Eldenbergs tal, så berättade

president Clark om sin kallelse i Primär i Kina. Han och hans hustru tyckte att detta var det bästa ämbetet man kunde ha. De var lärare för en klass där de tog fasta på att evangeliet är handling och inte bara teori och demonstrerade det påtagligt i sin undervisning om Jesu besök hos nephiterna. De simulerade en jordbävning i klassrummet till barnens förtjusning.

President Clark uttryckte om biskop Christopher Grant att han känner starkt att han är rätt man som biskop. "Biskop Grant kommer att vara en person som ni kan tala med om era bekymmer och utmaningar", sa president Clark.

President Clark hänvisade till 4 Moseboken kapitel 21 där Israels

barn knotade och klagade över sin situation i ödemarken och sa till Mose: "Varför måste vi dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ avskyr den eländiga mat vi får" (se 4 Mos. 21:5). "Känner vi igen oss själva?" frågade president Clark. "Vad gjorde Herren när de klagade? Han skickade giftiga ormar (v. 6). Många dog", sa president Clark.

"I Alma 33:19–22 kan vi läsa att en symbol restes i vildmarken och att alla som ville se på den skulle få leva. Se er omkring! Se på biskopen, mannen som har möjlighet att sätta ormen på pålen. Han kommer att finnas för er dagligen", sa president Clark, och avslutade med att bära sitt vittnesbörd om Frälsaren. ■

Hjälpföreningen i Malmö firade årsdag

Ulla Osborne, Malmö stav

Malmö kapell, 15 mars 2016: Ett långbord stod vackert dukat och anländande systrar ställde

medhavd mat på buffébordet. Hjälpföreningens andra rådgivare Miriam Molbaek hälsade alla välkomna och inledningspsalmen var självklart "Som systrar i Sion".

Förutom den läckra maten fick systrarna andlig spis av Linda Colvig, president, som berättade om den nypublicerade boken om Hjälpföreningens första 50 år. Mycket har ändrats sen dess, men Linda bar sitt vittnesbörd om det andliga ljus

Hjälpföreningens president Linda Colvig låter sig väl smaka från buffébordet.

FOTO ELISABET AASE

FOTO ULLA OSBORN

Några deltagande hjälpföreningssystrar från vänster: Elisabet Aase, Elisabeth Johansson, Maria Sjödin med dotter Rebecka i Unga kvinnor.

som fanns och fortfarande finns i Hjälpföreningen, och som alla systrar kan få del av.

Förste rådgivaren i biskopsrådet, Magnus Molbaek, uttryckte sin uppskattning för systrarnas organisationsförmåga. Festen var mycket välplanerad och väl genomförd. I jämförelse hade något liknande i äldstekvorumet varit rena kaoset. Han citerade också president Joseph F. Smith, som sa: "Det finns ingen annan kvinnoorganisation i världen som har samma höga, gudomligt bemyndigade

ställning som denna organisation har ... De andra organisationerna är skapade av män eller kvinnor. ... Denna organisation är gudomligt grundad, gudomligt bemyndigad, gudomligt instiftad, gudomligt förordnad av Gud, till att bidra till kvinnors och mäns frälsning" (Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith, kap. 21, s. 185). Hjälpföreningen är Herrens organisation och hjärtat i församlingen, precis som kvinnan är hjärtat i hemmet. Systrarna behövs för församlingens framgång.

En damtrio framförde en trestämmig a cappellaversion av "Hem, ljuva hem", varpå Katarina Clark berättade om en seminarielktion hon hållit om Psaltaren. Eleverna, och inte minst hon själv, hade lärt sig mycket om detta världens

äldsta poesiverk. Många skrevs som lovsånger eller böner för att sjungas, a cappella eller till harpa. Musik är ett underbart sätt att inbjuda Anden.

Medan alla smakade den fantastiska födelsedagstårten, bakad av Monica Nilsson, avslutades kvällen med en aktivitet som gick ut på att uttrycka uppskattning för varje närvarande syster. En lapp fästes på ryggen på var och en, där alla fick skriva något fint. Det blev en rolig stund med många glada skratt.

Avslutningspsalmen "Lär mig att följa dig" uttryckte det systrarna kände: "Herre, lär mig älska dig och gå den väg du visat har. Ge mig kraft att lyfta andra, att till kärlek vara snar. Gör mitt hjärta rent och ödmjukt, lär mig att följa dig." ■

Tjäna likt änglar

Ulla Osborne, Malmö stav

Få saker svetsar samman syst-rarna som att arbeta tillsam-mans, tjäna tillsammans och ha samma mål och syfte. Allt det uppfylldes när Hjälpföreningens systrar i Malmö församling i slutet av januari slöt upp kring ett tjän-andeprojekt som gagnar mindre bemedlade kvinnor och unga flickor, främst i Afrika. Arbets-viljan var stark och de frivilliga händerna många. Flera deltagare

kommenterade arbetsglädjen och den härliga systerkänslan.

Tania Mendez, projektsamord-nare, var mycket tacksam för det som blev gjort. "Så många kom, och alla hade roligt samtidigt som de jobbade. Gemenskapen var så stark! Vi hade en underbar kväll och nu längtar alla redan till nästa gång!"

Aktiviteten förde tankarna till en älskad psalm: "Den uppgift vi fått är att tjäna likt änglar, ett kall som vi fullgör i stort och i smått. Att friskostigt ge av vår kärlek till andra ger glädje och lycka i rikaste mått." (199, "Som systrar i Sion", v. 2) ■

Hjälpföreningens systrar i Malmö församling jobbar på ett tjänandeprojekt för kvinnor i Afrika.

"Rådgör med Herren i allt vad du gör"

Sonja Malm, Jönköpings församling

Jag skulle skjutsa min man till flyg-platsen och det hade snöat för-skräckligt. Det var svårt att ta sig upp för backarna till flygplatsen och dess-utom började en varningslampa lysa på instrumentbrädan. Det var något fel på bromssystemet. Min man kollade snabbt under motorhuven, utan att finna något, innan han var tvungen att rusa in till flyget.

Där satt jag och undrade hur jag skulle ta mig hem. Väglaget var bedrövligt med djup snömodd. Jag körde hemåt sakta sakta, men kände mig förvirrad. Hur skulle jag göra?

Jag stannade till vid en liten lands-ortskyrka, stängde av motorn, vänt-ade, startade igen. Varningslampan lyste fortfarande. Jag stängde av bilen igen och tog fram min mobiltelefon

"Rådgör med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det som är gott."

för att söka efter en annan väg hem. Eftersom vi bor nere i dalen och vägarna är kurviga med branta sidor, kändes det verkligen inte bra att välja någon av de vanliga vägarna. Jag hittade inget bättre alternativ.

Jag böjde mitt huvud och bad om hjälp för att kunna komma hem. Direkt kom jag att tänka på en annan väg. Den var längre, men inte alls lika brant och farlig. Jag kände mig så lugn. Jag startade bilen och konstaterade att varningslampan inte lyste längre. Vad hade Herren skyddat mig mot? Jag kom hem i trygghet och med hjärtat fyllt av tacksamhet.

Dagen efter hade jag blivit ombedd att ha hemafton med några av våra barnbarn, när deras föräldrar inte var hemma. Jag berättade om min erfarenhet i bilen. De lyssnade uppmärksamt och sedan frågade en av pojkarna: "Hur ska vi göra när vi blir stora?" Då kom Alma 37:37 till mitt sinne. Jag började citera versen, men pojken fortsatte själv att läsa upp versen:

"Rådgör med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det som är gott." Han öppnade sina skrifter och det visade sig att just den versen hade

vi skrivit som ett minnesord i början av hans "tre i ett" när han fick sina skrifter i dopgåva. Ännu en erfarenhet som gjorde mig djupt tacksam. ■

FAVORITSKRIFTSTÄLLE

Utan kärlek är man ingenting

Ismael, 12 år, Vendelsö församling

"Och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting."

1 Korintierbrevet 13:2 är ett av mina favoritskriftställen för det står att man måste ha kärlek, och att utan kärlek är man ingenting. Även om man har stark tro eller har all kunskap så måste man ha kärlek. Om vi älskar Gud så håller vi alla hans bud. L&F 42:29. ■

FOTO SARA PETERSSON

Ismael, 12 år

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Simone försöker likna Jesus

Ulla Osborne, Malmö stav

Simone bor med sin mamma, pappa och lillebror i Malmö. Hon är 7 år och förbereder sig för att döpas. Hon är väldigt

omtänksam och hänsynsfull, och vill att alla ska ha det bra. När hon fick frågan hur hon kan bli mer lik Jesus sa hon:

”Vi ska be ofta och gå till kyrkan varje söndag. Där lär jag mig om Gud och läser skriftställen i Mormons bok, som skrevs av profeterna.”

Hon berättar om en lektion i Primär där barnen fick dra sönder en tråd som representerade våra vittnesbörd. De kunde lätt dra sönder tråden, så deras vittnesbörd var svaga. Sen fick de prova att dra sönder ett rep som symboliserade starka vittnesbörd. Ingen i klassen

Simone är 7 år och bor i Malmö.

Hon försöker likna Jesus.

FOTO ULLA OSBORN

kunde dra av repet, då var de starka.

”Vi blir starka och mer lika Jesus när vi gör bra saker, som att betala tionde. Jag har betalat till biskopen.” ■

Rättelse

I Lokala sidorna för april 2016 ska syster Beckströms citat från hennes tal i artikeln ”Stavskonferens i Stockholms stav” rättas till: *”Evangeliet som återställts med hjälp av Joseph Smith finns här på jorden.”* ■

Redaktionen

Dina lokala sidor tas fram av medlemmar i ditt eget område, under ledning av områdespresidentskapet, för att möta behoven och upplevelsorna hos medlemmar där du bor.

Om det finns lokala sidor i varje nummer eller inte beror på om det finns lokalt innehåll. Vi uppmanar dig att berätta om dina trosstärkande tankar och upplevelser genom att kontakta din lokala redaktör. ■

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,
redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663 ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikel-författare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn ”Kontakta oss” nere till höger klickar man på ”Hur man skickar in artiklar”. Blanketterna måste fyllas i och undertecknas och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen. ■